

احسان رسول اف، الیاس نادران، محمد امامی، محمدهادی رضوی، محمدصادق رنجکشان، مجیدمطلبی، مسعودلشگری، علی اسدزاده و... از نام‌های مهم بخش سرمایه‌گذاری آثار در طول این سال‌ها بودند. این پدیده مخالفان و موافقان خود را داشت؛ بعضی اعتقاد داشتند سینما با ورود این افراد رونق گرفته و به سینمای مستقل نزدیک می‌شود چرا که نهادهای دولتی دیگر نظرات خود را تحمیل نمی‌کنند و از طرف دیگر بعضی هم این ورود سرمایه‌های مشکوک را جایز نمی‌دیدند و نتیجه‌اش را پولشویی می‌دانستند. در این میان نهادهای دولتی هم از با نشتند و حضور و تأثیرگذاری سازمان فرهنگی هنری اوج و حوزه هنری هم در ساخت آثار و حتی جذب سینماگران مستقلی مثل بهرام توکلی و سعید ملکان جالب توجه بود. موسسه اوج که در سال‌های ابتدایی این دهه شروع به کار کرد و پیشینه چندانی در این زمینه نداشت، توانست خیلی زود در سطح نخست سینمای ایران آثاری را تولید کند و رونمایی از اصلاح فیلم‌های استراتژیک از جمله ابداعات و ادعاهایی بود که توسط حامیان این نهاد صورت گرفت. ابراهیم حاتمی کیا، بهرام توکلی و بهروز شعبانی، مسعود ده نمکی و محمدحسین مهدویان شاخص‌ترین سینماگران همراهی کننده این سازمان در این دهه بودند.

تاسیس و ساخت پردیس‌های سینمایی: اتفاقی که بیشترین نفع را برای سینما داشت امکانات فراوان و استاندارد سالن‌ها موجب رونق و اضافه شدن یک تفریح جدید برای قشر خاموشی بود که دیگر سینما را جدی نمی‌گرفتند. هر چند که همین موضوع هم منتقدان خود را داشت و دارد؛ مثل نیما حسینی نسب که معتقد است این پردیس‌ها اصالت سینما را گرفته و آن را تبدیل به گیشه صنعتی و دم‌دستی کرده‌اند اما به هر حال نمی‌توان منکر ارتزاقی شدن که برای سینما با این پردیس‌ها به وجود آمد.

نام‌هایی بودند که بنیان‌گذار شیوه و متد خاص بازیگری در سینما و متأثر ایران بودند و ما آن‌ها را در این دهه از دست دادیم.

تأثیر پدیده اینستاگرام و تلگرام بر سینما: با شدت گرفتن استفاده از اینترننت و ظهور اپلیکیشن‌های جدید، سینمای ایران هم متأثر از این رشد و پیشرفت شد، تاجایی که بیشتر شدن فرش قرمزها و ایونت‌ها و انتشار عکس از هنرمندان در این فضا مردم و مخاطب را بیشتر از قبل پیگیر اتفاقات سینمایی کرد و حتی این موضوع حالا یکی از دلایل اصلی فروش فیلم‌ها و دیده شدن سریال‌های اینترنتی است.

ظهور شبکه نمایش خانگی: شبکه نمایش خانگی اگر چه بیشتر به بخش تلویزیونی مربوط می‌شود اما به دلیل تأثیر فراوانی که در سال‌های آخر این دهه و به خصوص با فراگیری کرونا و قرنطینه خانواده‌ها بر سینما گذاشت، باید از آن به عنوان اتفاقات موثر سینمایی نیز یاد کرد. دیگر تأثیرات نمایش خانگی بر سینما تنها محدود به دوره‌ی کرونا نبود، بلکه پیش از آن نیز با کوچ شمار زیادی از کارگردان‌ها و بازیگران سینما به این حوزه، بخش نمایش خانگی از حیث گردش مالی نیز بر سینما تأثیر زیادی گذاشت، چنانکه برخی کارشناسان بر این باورند که بیش از ۵۰ درصد گردش مالی سینمای ایران در سال جاری به بخش نمایش خانگی انتقال یافته است و هر چقدر نمایش خانگی از نظر کیفیت و گردش مالی موفق‌تر و فربه‌تر شد، سینما در این دوران لاغر و لاغرتر شد تا جایی که حتی بحث نابودی سینما توسط بخش سریال و نمایش خانگی در ایران و جهان نیز مطرح گردید.

تغییر شکل سرمایه‌گذاری از نهادهای دولتی به بخش خصوصی: اضافه شدن سرمایه‌گذاران خصوصی و نام‌هایی که حتی بعضاً آفازاده یا از خانواده‌های منتسب سیاسی بودند، یکی از اتفاقات مهم چند سال پایانی این دهه بود. بابک زنجانی،

ابن نهاد صنفی ۲۱ شهریور ۱۳۹۲ بر اساس حکمی از علی جنتی، وزیر فرهنگ و ارشاد دولت حسن روحانی بازگشایی شد.

موفقیت فرهادی در اسکار و کن: موفقیت جهانی فرهادی پس از «جدایی نادر از سیمین» در ۱۳۸۹، در دهه اخیر با اسکار بهترین فیلم خارجی زبان برای فیلم «فروشنده» تکمیل شد تا فرهادی پس از عباس کیارستمی شناخته‌شده‌ترین سینماگر ایرانی در جهان باشد. حتمی شدن مهاجرت همیشگی و حاشیه‌های سریالی یکی از بهترین بازیگران سینمای فرهادی یعنی گلشیفته فراهانی هم در همان سال اول این دهه با صحبت جواد شمقدری معاونت وقت سینمای ایران مهر تأیید خورد. در عرصه بین‌المللی پیشرفت شایان ذکر رامین جواد و حضور او به عنوان آهنگساز در پروژه‌های مهم جهانی نیز برای سینمای ایران در این دهه اتفاق مهمی محسوب می‌شود.

درگذشت عباس کیارستمی: یکی از مهم‌ترین اتفاقات سینمای ایران که سینمای جهان را هم متأثر کرد، درگذشت عباس کیارستمی بود. در پی این اتفاق موج هجمه و حاشیه برای تأیید ادعای خطای پزشکی در بیمارستان محل فوت این هنرمند یعنی بیمارستان جم ایجاد شد و بهمن کیارستمی و حامد بهداد در پیگیری این پرونده و رسانه‌ای کردن آن نقش مهمی داشتند. درگذشت علی معلم، یکی دیگر از چهره‌های مهم سینما هم داغ دیگری بود که در دهه نود اهالی سینما و مخاطبان جدی این مدیوم را متأثر کرد.

فوت ۴ نفر از ۵ بازیگر در خشان سینمای ایران: چه کسی می‌تواند منکر این شود که یکی از مهم‌ترین رخدادها تلخ سینمای ایران از دست دادن ۴ چهره فاخر در حوزه بازیگری است که در دهه نود اتفاق افتاد و جایشان پر نخواهد شد. عزت‌الله انتظامی، داوود رشیدی، جمشید مشایخی و محمدعلی کشاورز